

Fyrrverandi oddamenn í Kringvarpinum

TRÚVIRÐIÐ ER OV VEIKT

Kringvarpið hevur einki annað at selja enn sítt trúvirði. Og tá ið avleiðingar ikki verða tiknar eftir ein dóm í Føroya Rætti, so er man ov lítið tilvitaður um týðningin av sínum trúvirði. Tað halda Jógvan Jespersen, Hans Jørgensen og Árni Gregersen, sum allir triggir hava staðið í oddinum í Kringvarpinum

BARBARA HOLM

Tað er mikudagur, og triggir mans, ein fyrrverandi kringvarpsstjóri, ein fyrrverandi sjónvarpsstjóri og ein fyrrverandi formaður í útvarps- og sjónvarpsnevndini vitja í Miðlahúsinum, nú teir eru bidnir at siga sína hugsan um Public Service, um miðlar og trúvirði og um týðningin av Kringvarpinum í okkara samfelag í dag. Tíðirnar eru broyttar, eingin ivi um tað, síðani hesir triggir sótu við bordendan í útvarpinum og sjónvarpinum.

»Einki var óført fyrr, tá ið eldsálirnar stóðu handan tíðindaflutningin í kringvarpinum«, siga teir allir á hvørt sín hátt.

Og spurdir um júst hvussu teir minnst hesa byrjunartíð hjá føroyska tjóðarútvarpinum og sjónvarpinum, leita teir fegnir aftur á gamla slóð.

– Tað vóru eingi krøv sett miðlunum fyrr og altíð varð framleitt yvir evni, tí drívraftin bæði í útvarpinum og sjónvarpinum var øgilig, greiður Jógvan Jespersen frá.

Tann tiltikni pionerandin, sum teir allir minnst við gleði aftur á, stýrði biksini fyrr, men góðskan var kanska ikki altíð tann allarbesta.

– Eg minnst, at eg gjørdi eitt innslag til sjónvarpið einaferð, har eg skuldi lýsa eitt hvørt um arbeiði á flakavirki. Eg gjørdi eitt 6 minuttir langt innslag við myndum av akkurát, hvussu fiskurin ferðast frá A til B á flakavirkinum. Tað hevði avgjørt ikki hent í dag, sigur Árni Gregersen.

SAVNSMYND

Eg haldi, at teir skuldu havt loyst tær avbjóðingar, sum sjónvarpið hevði, tí man hevði ongantíð tikið stóðu til, hvat endamálið við sjónvarpinum var»

Jógvan Jespersen

– Júst so. Tað var nýtt og spennandi, og bara tað at síggja myndir úr Føroyum í sjónvarpinum var nakað heilt serligt. Man var tó kanska ikki altíð greiður yvir hvat gott sjónvarp var, leggur Hans aftrat.

– Tað er ótrúligt at síggja tøkniligu møguleikarnir í dag. Fyrr var ein far-telefon á stódd við eitt hálvt kuffert, og upptøkuútgerðin vigaði kanska 80 kilo. Í dag er alt bara lítill tól, sum passa í ein jakkalumma, sigur Jógvan Jespersen.

Í dag er nevniliga øðrvísi – ikki bara á tí tøkniliga frontinum, men eisini tá ið umræður vitanina um fakið, krøvini til tilfarið, sum verður framleitt, og eirindaleysa kappingina millum tøkniligu frambrotini og stóru miðlarnar.

Teir triggir flyta seg frá minnunum um eina farna tíð, og tríva í tey meira aktuella viðurskiftini, sum dagsins Kringvarp ferðast í.

Insinuera uttan prógv

Seinastu árin hava verið nakrar heldur øðrvísi sendingar í sjónvarpinum enn tað, vit eru von at síggja. Eitt nú sendingarnar um tollmálið, sendingarnar um fiskivinnuna og sendingarnar um CIP málið.

Og fyrst av øllum er tað at siga, at hetta er kærkomið.

– Tað er týðiligt, at Kringvarpið royndir at fara meira í dýpdina við ávísum málum, og tað er at fegnast um, sigur Hans Jørgensen.

Við slíkum sendingum fylgir tó tann fortreyt, at nýtir tú nógva orku upp á eitt mál, so eru mong onnur, sum ikki fáa nóg nógva viðgerð.

– Tað er eyðsæð, at tað altíð er avmarkað, hvat ein public service stovnur í Føroyum kann gera. Og tá tú gert eina sending um til dømis tollmálið, so eru fleiri onnur viðurskifti, sum tú forsømir. Og spurningurin er tí, hvussu væl eydnað tað er, at summi mál fylla so nóg, sigur Jógvan Jespersen.

Hann vísir á, at í gomlum døgum varð roynt at koma so nóg runt sum gjørligt.

– Vit høvdu nakrar fastar raðfestingar, sum til dømis orðaskifti, aktuelt, barnasendingar og mentan, men vit royndu eisini at hava ein lista yvir, hvat vit skuldu kanna, um enn alt ikki varð gjørt sama ár, sigur hann.

Kringvarpið ov lítið sjálvkritiskt

Taka vit so eitt dømi, sum elvdi til rættarmál og mikið alment kjak – tollmálið – ja, so er eru menninir samdir um, at Kringvarpið er ov lítið sjálvkritiskt.

– Eg minnst í ein av sendingunum um fiskivinnuna, at tað varð sagt, at sonurin hjá Jacob Vestergaard sigldi við Finni Fríða – uttan nakað grundarlag fyri at vísa á, at hetta hevði nakað sum helst við korrupsión ella við landsstýrismannin at gera, sigur Jógvan Jespersen.

– Mangan tykist sum, at tað, sum vit onnur slatra um við eitt bord, verður borðreitt við sum tíðindi uttan nakað belegg. Í veruleikanum er tað slatur, leggur Árni Gregersen aftrat.

– Og í somu sending segði ein búskaparfrøðingur, at fiskivinnan er innballað í korrupsión, og aftur

insinuerar Kringvarpið okkurt, sum tey ikki prógvaðu, sigur Jógvan Jespersen.

– Eitt annað dømi úr somu sending vóru upptøkurnar. Summir av persónunum vóru filmaðir í myrkri, og alt skuldi byggja uppundir, at teir gjørdur okkurt skeivt, sigur Árni, og Jógvan leggur aftrat.

– Og Vestergaard var filmaður soleiðis at hyggjarin skuldi fáa eina negativa fatan av honum, og tað gav eina fatan av, at hann var korrupsur ella at illgruni var um hansara reiðilgheit. Listafólk vóru glað fyri, at nú var filmslist aftur í sendingunum, men Kringvarpið skapti eina ósympatiska mynd av manninum bert við myndunum, og tað er ikki rætt, sigur hann.

– Hatta er ein trupulleiki í Kringvarpinum og í øðrum public service stovnum við. At sendingarnar til tíðir eru á eggini til at vera ov tendensiøsar.

